

bl.a. øget behandlingsindsats over for personer, der begår disse forbrydelser. Vi er heller ikke et øjeblik i tvivl om, at det er rigtigt, at det er strafbart at medvirke til fremstilling af børnepornografisk materiale. Netop det at medvirke er jo ensbetydende med, at man accepterer disse overgreb mod børn, og bedre bliver det ikke, når man med økonomisk gevinst for øje deltager i denne fremstilling, salg og distribution af materialet.

Vi må beklageligvis erkende, at den strafferamme, som vi har i dag, ikke ser ud til at have haft den ønskede præventive virkning. Vi er derfor enige med de tre forslagsstillere i, at der bør ske en skærpelse af strafferammen – men vel at mærke en skærpelse, som bør afstemmes med strafferammerne for de faktiske seksuelle overgreb, som bl.a. børnepornoen afbilder. Det vil sige, at vi i dag ikke har noget svar på, hvor en ny strafferamme eventuelt bør lægges, men vi har et klart ønske om, at den stadig skal stå i et rimeligt forhold til, hvad det er for en forseelse, der bliver begået.

Vi ved også, at den moderne teknologi i de senere år – ikke mindst Internettet – i stigende grad bliver anvendt til at distribuere børneporno. Det må i sagens natur betyde overvejelser i relation til, hvordan vi bedst muligt kan give politiet nogen efterforskningsmuligheder, så det også kan få forbedrede muligheder for at gribe ind. Her drejer det sig om meddelelseshemmeligheden, og også jeg vil klart erkende, at vi i hvert fald har behov for en afklaring af, hvordan reglerne skal anvendes, netop når det gælder brugen af Internet, elektronisk post m.v. Vi har behov for en afklaring af, hvornår et efterforskningsskridt vedrørende denne form for kommunikationsmidler er omfattet af reglerne om indgreb i meddelelseshemmeligheden, ransagning eller edition.

Uanset at det kan virke snublende let at gribe ind og stramme op og måske virke for tøvende, at vi ikke i dag siger: Det gør vi, og det er vi parat til med det samme – så er det ikke et udtryk for, at vi ikke deler ønsket om at komme de ting så godt som muligt til livs. Men vi må aldrig forfalde til – og slet ikke på et område som det her – at begive os ud i noget hastværk og få et relativt dårligt resultat ud af det. Derfor vil jeg godt rose justitsministeren, fordi han for længst har igangsat det udvalgsarbejde, som netop skal forsøge at udrede trådene. Vi opnår intet, hvis vi ikke griber det rigtigt an, og det er klart vores håb, at Brydesholtudvalget bliver fær-

digt med sin delbetænkning til foråret, som det gerne skulle. Der er ikke – det kan vi i hvert fald ikke se – noget som helst prisværdigt i et hurtigt lovindgreb, hvis vi ikke samtidig sikrer os, at det er det rigtige, vi gør. Det gavner nemlig heller ikke børnene.

Det er i øvrigt med meget stor tilfredshed, vi har noteret os, at man allerede på nuværende tidspunkt under Rigspolitechefembedet har udannet en specialgruppe i IT-spørgsmål, ligesom der allerede er oprettet en særlig støtteenhed til at bistå politikredsene ved efterforskning af IT-kriminalitet. Det er jo netop den bistand, som meget gerne skulle være med til at sikre, at både spor og andet efterforskningsmateriale netop omkring Internettet m.v. bliver sikret. Når man ved, at en meget stor del af det her er grænseoverskridende kriminalitet, er vi også godt tilfredse med, at der allerede nu ligger et udspil fra det østrigske EU-formandskab, og det er også vores håb, at Europol forhåbentlig meget snart får kompetence til at forebygge og bekæmpe udnyttelse af børn ved fremstilling, salg eller distribution af børnepornografisk materiale.

Jeg skal til at slutte, og jeg vil derfor godt summere op med at sige: Vi ved fra fagfolk på området, at det ikke er lige meget, hvordan dette spørgsmål bliver grebet an, hvis vi bedst muligt skal sikre børn mod disse modbydelige seksuelle overgreb. Vi anerkender også, at ny teknologi stiller os over for nogle udfordringer, vi i hvert fald ikke her og nu har de endegyldige svar på, og derfor anerkender vi i Socialdemokratiet, at det er rigtigt og også mest forsvareligt at afvente at få svar på en række af de spørgsmål.

Vi forventer at kunne få svarene fra resultaterne af Brydesholtudvalgets arbejde, og derfor er vi parat til at vente og derefter handle, når vi kender svarene, som forhåbentlig bliver givet allerede i løbet af foråret. Det er vores stille håb, at også de tre forslagsstillende partier og for den sags skyld alle partier her i Folketinget vil støtte den opfordring til at afvente, til der ligger et sagligt grundlag. Det tror jeg også kommer til at gavne de børn, som jeg tror, vi alle sammen er optaget af at ville gavne.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne anerkende Socialdemokratiets og fru Lissa Mathiasens engagement i denne sag og også den vægt, hun lagde på at tage afstand